

Budapest, 1919. június 19.

Katonatiszti családban született, apja hadbíró vezérőrnagy volt. Fia 1937-ben a gödöllői premontrei gimnáziumban érettségizett, majd 1942-ben a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetemen államtudományi doktorátust szerzett. 1944-ben tartalékos tisztként részt vett az ellenállási mozgalomban, belépett a Független Kisgazdapártba. 1945-től a Külügyminisztériumban titkár volt, november 15-e után Tildy Zoltán miniszterelnöki kabinetirodájának vezetője. A köztársaság kikiáltást követően a köztársasági elnöki iroda helyettese vezetője. 1945. november 4-én a nagy-budapesti választókerületben pótképviselővé választották, 1947. január 24-én hívták be a Nemzetgyűlésbe, de mandátumáról február 11-én lemondott, mert kinevezték az ankarai magyar követség titkárává. 1947. június 14-én Nagy Ferenc miniszterelnök erőszakos lemondatását követően távozott posztjáról, az emigrációt választotta. 1949-ben az USA-ban telepedett le, 1950 és 1953 között a Szabad Európa Rádió New York-i magyar irodájának vezetője volt, majd 1962-ig a Du Pont Co. propaganda tanácsadója Wilmingtonban. 1989-ig a new orleansi Külkereskedelmi Központ vezérigazgatója volt; 1982 és 1992 között Belgium tiszteletbeli konzulja az USA déli államaiban. 1989-ben szülőhazájában megalapította a magyar Pulitzer-díjat.